

๑๐. Q: ประธานคณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออกเป็นบุคคลจากหน่วยงานภาคเอกชนได้หรือไม่

A:มาตรา ๒๓ (๑) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกเป็นประธานคณะกรรมการ ดังนั้น จึงไม่สามารถตั้งบุคคลจากหน่วยงานเอกชนเป็นประธานคณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออกได้

๑๑. Q: สถานพยาบาลตามมาตรา ๓๑ (๒) หมายความว่ารวมถึงคลินิกด้วยหรือไม่

A:คำว่า สถานพยาบาลตามมาตรา ๓๑ (๒) ได้แก่ สถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ หมายถึง สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม การประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ หรือการประกอบวิชาชีพทันตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัด หรือการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ทั้งนี้ โดยกระทำเป็นปกติธุระ ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ซึ่งประกอบธุรกิจการขายยาโดยเฉพาะ ดังนั้นสถานพยาบาลตามมาตรา ๓๑ (๒) จึงหมายความว่ารวมถึงคลินิกด้วย

๑๒. Q: ในการแจ้งกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้นไปยังเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๑ นั้น หากพบผู้ป่วยรายเดียวกันในหลายสถานที่แล้ว ใครจะเป็นผู้มีหน้าที่ต้องแจ้งไปยังเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

A:ในกรณีที่พบผู้ป่วยรายเดียวกัน โดยหลักการแล้วให้ผู้ที่พบเป็นคนแรกเป็นผู้มีหน้าที่ต้องแจ้งไปยังเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เช่น ผู้ป่วยโรคโควิด-๑๙ ซึ่งเป็นโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง ได้เข้ารับการตรวจที่โรงพยาบาลศิริราช และแพทย์ผู้ทำการรักษานุญาตให้ผู้ป่วยกลับไปรักษาตัวที่บ้านได้ วันต่อมาผู้ป่วยไปทำงานตามปกติ จึงเป็นกรณีที่พบผู้ที่เป็นโรคติดต่อที่ต้องแจ้งความใน ๓ สถานที่ ได้แก่ สถานพยาบาล บ้าน และสถานที่ทำงาน ซึ่งในกรณีนี้ ผู้ป่วยเข้ารับการวินิจฉัยจากแพทย์ที่โรงพยาบาลศิริราชจึงได้ทราบว่าตนนั้นป่วยเป็นโควิด-๑๙ โรงพยาบาลจึงเป็นสถานที่แรกที่มีการพบผู้ที่เป็นโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง ดังนั้น ผู้มีหน้าที่ต้องแจ้งไปยังเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อสำหรับกรณีนี้คือ ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาลนั้น ได้แก่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช

๑๓. Q: ถ้าอธิบดีกรมควบคุมโรคยังไม่ประกาศให้โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังเป็นโรคระบาด เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะสามารถเข้าไปดำเนินการป้องกัน ควบคุมโรคได้หรือไม่ อย่างไร

A:เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อยังไม่สามารถดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ แต่มีอำนาจหน้าที่เพียงแค่รับแจ้งกรณีมีโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังตามมาตรา ๓๑ เท่านั้น

๑๔. Q: เมื่อตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทีม SRRT ที่ดำเนินการในปัจจุบันจะถูกยุบหรือไม่

A:ทีม SRRT ไม่ถูกยุบ เพราะหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อเกิดขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ตามมาตราดังกล่าวได้กำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ไว้โดยเฉพาะ ซึ่งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อเกิดขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการเฝ้าระวัง สอบสวนโรค ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเท่านั้นส่วนทีม SRRT ทำหน้าที่ในส่วนที่ไม่ทับซ้อนกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ เช่น การสอบสวนหาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ เป็นต้น

๑๕. Q: หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ และคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ มีอะไรบ้าง

A:๑. การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ (CDCU) เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อพ.ศ. ๒๕๕๙ กล่าวคือ ให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด หรือสำนักงานอนามัย กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ที่มีหน้าที่จัดทำรายชื่อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และการสาธารณสุข เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาคเอกชน ซึ่งเป็นผู้ที่สมควรได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อในแต่ละอำเภอหรือแต่ละเขต เสนอต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาแต่งตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อตามที่เห็นสมควรต่อไป ทั้งนี้ หากว่าหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อมีจำนวนเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด เช่น มีเจ้าหน้าที่ลาออก หรือพ้นจากตำแหน่งไป ให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสำนักงานอนามัย กรุงเทพมหานครดำเนินการเพื่อแต่งตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อทดแทนตำแหน่งที่ว่างลง ภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

๒. คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และการสาธารณสุข เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาคเอกชน ซึ่งเป็นผู้ที่สมควรได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อนี้ดังนี้

๑) ต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรระดับปริญญา หรือการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคติดต่อที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือที่กรมควบคุมโรครับรอง (ประกาศกรมควบคุมโรคเรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๖๐)

๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๑๖. Q: เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อที่จะเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ ต้องอบรมตามหลักสูตรที่กรมควบคุมโรคประกาศกำหนดหรือไม่

A: เจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่กรมควบคุมโรคประกาศกำหนดตามประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติเรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อพ.ศ. ๒๕๕๙ ในข้อ ๔ ซึ่งได้กำหนดให้ “ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อต้องผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรระดับปริญญา หรือการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคติดต่อที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือที่กรมควบคุมโรครับรอง” ซึ่งหลักสูตรที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรองเป็นไปตามประกาศกรมควบคุมโรค เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อพ.ศ. ๒๕๖๐

๑๗. Q: ในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อต้องสวมเครื่องแบบ และต้องแสดงบัตรประจำตัวทุกครั้งหรือไม่

A: มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวสำหรับเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเพื่อแสดงตัวขณะปฏิบัติหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะต้องแสดงบัตรประจำตัว และสวมเครื่องแบบตามกฎหมาย อย่างไรก็ตามในส่วนของเครื่องแบบตามร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง เครื่องแบบ เครื่องหมายของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตาม

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดลักษณะของเครื่องแบบไว้สำหรับสวมใส่ในแต่ละโอกาส เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่ในขณะเดียวกันประชาชนสามารถทราบได้ว่าเป็นเจ้าหน้าที่มาจากหน่วยงานใด

๑๘. Q: ใครเป็นผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

A: ตามร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้ผู้มีอำนาจในการออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อไว้ ๓ ส่วน ได้แก่

๑. ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อสำหรับเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในสังกัดราชการบริหารส่วนกลาง แต่ไม่รวมถึงกรณีที่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด (ตามข้อ ๕)
๒. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อสำหรับเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งสังกัดหน่วยงานราชการบริหาร ส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลางที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น
๓. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมายเป็น ผู้ออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อสำหรับเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งสังกัดกรุงเทพมหานคร

๑๙. Q: บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต้อมีวันหมดอายุหรือไม่

A: บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต้อมีอายุ ๕ ปีนับแต่วันออกบัตร ทั้งนี้ หากเจ้าของบัตรนั้นพ้นจากตำแหน่งก่อนบัตรหมดอายุ ให้สิทธิที่จะใช้บัตรประจำตัวนั้นเป็นอันสิ้นสุดลง

๒๐. Q: การจ่ายค่าทดแทนความเสียหายกรณีเจ้าหน้าที่เข้าไปพ่นยากำจัดลูกน้ำยุงลายแล้วเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชนในท้องที่ดังกล่าว เช่น ปลาสวยงามหรือกุ้งสวยงามที่ประชาชนเลี้ยงไว้ตาย เป็นต้น

A:พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔๘วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติว่า “ในการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้ หากเกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลใดจากการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคให้ทางราชการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้นั้นตามความจำเป็น” วรรคสอง “การชดเชยความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง” ดังนั้น ต้องพิจารณาว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากการกระทำที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต้อมีอำนาจดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ หากไม่ใช่ก็ไม่มีสิทธิได้รับค่าทดแทน กรณีจึงต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นรายๆ ไป

๒๑. Q:คำว่า “แยกกัก” “กักกัน” และ “คุมไว้สังเกต” มีความแตกต่างกันอย่างไร

A:ตามมาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“แยกกัก” หมายความว่า การแยกผู้สัมผัสโรคหรือพาหะไว้ต่างหากจากผู้อื่นในที่เอกเทศ เพื่อป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่โดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรค

“กักกัน” หมายความว่า การควบคุมผู้สัมผัสโรคหรือพาหะให้อยู่ในที่เอกเทศ เพื่อป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่โดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะฟักตัวของโรคหรือจนกว่าจะพ้นความเป็นพาหะ

“คุมไว้สังเกต” หมายความว่า การควบคุมดูแลผู้สัมผัสโรคหรือพาหะโดยไม่กักกัน และอาจจะอนุญาตให้ผ่านไปในที่ใด ๆ ก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อไปถึงท้องที่ใดที่กำหนดไว้ ผู้นั้นต้องแสดงตัวต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำท้องที่นั้นเพื่อรับการตรวจในทางแพทย์ เพื่อป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่โดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้

นิยามทั้งสามคำนี้มีมาตรการทางกฎหมายและความเข้มข้นตามลำดับดังนี้

๑. “แยกกัก” คือการแยกผู้สัมผัสโรคหรือพาหะไว้ต่างหากจากผู้อื่นหรือการขังเดี่ยว
๒. “กักกัน” คือควบคุมผู้สัมผัสโรคหรือพาหะให้อยู่ในพื้นที่ที่กำหนด แต่สามารถกักกันรวมกับคนอื่น ๆ ได้
๓. “คุมไว้สังเกต” คือควบคุมดูแลผู้สัมผัสโรคหรือพาหะโดยไม่กักกัน และสามารถไปในที่ใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องรายงานต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามเงื่อนไขที่กำหนด

๒๒. Q:ในการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออกสามารถทำรวมมาเป็นคำสั่งเดียวกับคำสั่งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครได้หรือไม่

A:ไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดฐานอำนาจในการออกคำสั่ง องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการไว้โดยเฉพาะและแตกต่างกันคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๒ คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ ส่วนการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออกเป็นอำนาจของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดตามมาตรา ๒๒ (๕) โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ หรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๒๘ (๕) และมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี

๒๓. Q:คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครจะต้องดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดให้ครบทุกรายโรคตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาดที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบหรือไม่

A:ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๑๔ (๒) บัญญัติว่า “ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาด และเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ”

มาตรา ๑๔(๕) บัญญัติว่า“ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาดที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตาม (๒)”

มาตรา ๒๒ (๒) บัญญัติว่า “ให้คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดมีอำนาจหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดในเขตพื้นที่จังหวัด”

มาตรา ๒๘ (๒)บัญญัติว่า“ให้คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังหรือโรคระบาดในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร”

เมื่อพิจารณาหลักกฎหมายข้างต้นแล้ว เห็นว่า คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครมีหน้าที่ในการจัดทำแผนปฏิบัติการฯ แต่กฎหมายไม่ได้ระบุว่า คณะกรรมการจะต้องดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการฯ ให้ครบทุกรายโรคตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาดที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ดังนั้น คณะกรรมการฯ สามารถพิจารณาดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการฯ เฉพาะรายโรคที่คณะกรรมการฯ เห็นสมควรว่าจะต้องมีแผนปฏิบัติการฯ สำหรับพื้นที่จังหวัดนั้นๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและบริบทของแต่ละพื้นที่

๒๔. Q:ในการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออก สามารถแต่งตั้งผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐอื่น นอกเหนือไปจากกรมปศุสัตว์ กรมวิชาการเกษตร กรมศุลกากรสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เข้ามาเป็นคณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออกได้หรือไม่

A:สามารถดำเนินการได้ เพราะมาตรา ๒๓ บัญญัติไว้ว่า“คณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออก ประกอบด้วย

- (๑) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกนั้น เป็นประธานคณะกรรมการ
- (๒) ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในช่องทางเข้าออกนั้น เป็นกรรมการ
- (๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐที่ดูแลรับผิดชอบช่องทางเข้าออกนั้น เป็นกรรมการ
- (๔) เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีที่ช่องทางเข้าออกใดมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่ในช่องทางเข้าออกน้อยกว่าหน่วยงานตามที่กำหนดไว้ใน (๒) ในการนี้ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ช่องทางเข้าออกใดมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่ในช่องทางเข้าออกมากกว่าหน่วยงานตามที่กำหนดไว้ใน (๒) ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดเพิ่มเติมจากจำนวนที่มีอยู่เดิม”

ดังนั้น หากจังหวัดใดต้องการจะเพิ่มเติมจำนวนหน่วยงานของรัฐนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ต้องส่งเรื่องมาให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน และให้ออกเป็นประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติเพื่อเพิ่มเติมจำนวนหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๒๓ ก่อน จังหวัดนั้นจึงจะสามารถแต่งตั้งผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐนั้นเป็นคณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออกเพิ่มเติมได้